

Helsingørs Sparekasse den største Deel af den indskudte Sum 40,000 Rbd., indstaaende til 4 pCt., medens det f. Ex. ikke er Tilfældet med den Kjøbenhavnske, som har 200,000 Rbd. indstaaende til 3½ pCt., og 280,000 Rbd. til 3 pCt.; Odense har alle sine Midler 355,900 Rbd. indstaaende kun til 3 pCt. Paa en Tid, da Sparekasserne ville kunne kjøbe saa sikke Papirer som 4 pCt. rentebærende Creditforenings Obligationer til c. 96 Rbd., troer jeg, at det vilde være en langt hensigtsmæssigere Anvendelse, end at indskyde Sparekassens midler endog saa til 3 pCt. i den kongelige Kasse. Det er jo udtryffeligt udtalt i Creditforeningernes Statuter, at offentlige Anstalter og Stiftelser kunne modtage deres Obligationer og benytte dem, istedetfor at indskyde Midlerne i den kongelige Kasse, saa at der fra den Side ikke er nogen Vanskelighed tilstede. Naar man altsaa ad administrativt Veie indskrænker denne Indsættelse i den kongelige Kasse, ville Sparekassernes Beskyttere sandsynligviis efterhaanden anvende de dem betroede Midler paa en bedre Maade, og jeg behøver ikke at udhæve, at med et fornuftigt Laanestystem ville Sparekasserne paa de forskjellige Steder kunne stiftet langt mere Gavn end ved at indsatte Midler i den kongelige Kasse. Det er simple og lettere for Bestyrelserne at ty til den, og det var i en vis Forstand tidligere naturligt, ifølge den Maade, hvorpaa Forretningerne administreredes, nemlig aldeles gratis. Da der nu ved de fleste Sparekasser ere ansatte lønneede Kasserere, er den Betænkelse ikke længer tilstede.

J. Knudsen: Den ærede Ordfører har, hvilket ogsaa fremgaaer af Udvalgets Betænkning, anført, at, hvad Sparekasserne angaaer, er det oftere og fra alle Sider udtalt og anerkjendt, at det hverken er en hensigtsmæssig Anvendelse af Sparekassensmidlerne, at de indskydes i den kongelige Kasse, og at denne heller ikke bør udsætte sig for de væsentlige Ulemper, som ere forbundne med at modtage slige Midler. Jeg kan til en vis Grad tiltræde denne Anskuelse, som det jo tydeligt maa kunne indsees, at det er mindre heldigt og i statsøconomisk Henseende et Tab, at saa betydelige Midler som Sparekassensmidler drages bort fra de Egne,

hvor de ere opsamlende, og hvor de, ved at komme til Anvendelse, kunde stiftet Nytte; men dette gjælder dog til en væsentlig Grad kun om de Sparekasser, som indskyde et temmelig betydeligt Beløb i Statskassen, og saaledes for de Egne, hvorfra et saadant Beløb kommer frem. For at forebygge dette store Indskud og tillige for at virke derhen, at Statskassen ikke modtog saa store Beløb, troer jeg, at den Tanke, som er antydet af den ærede Ordfører og ogsaa findes anført i Udvalgets Betænkning, „at ingen Sparekasse til nogen Tid i næste Finantsaar kunde have et større Beløb indstaaende end den 31te Marts 1853, dog at de, der havde mindre end 10,000 Rbd., kunde indskyde indtil denne Sum“, vilde være anbefalelig og heldig, ifald den blev bragt til Virkelighed, idet man derved vilde forebygge, at enkelte Sparekasser havde et saa uforholdsmæssigt stort Beløb indstaaende i Statskassen. Jeg skal saaledes her nævne Kjøbenhavn og Odense, som jo, efter hvad der foreligger, have over Halvdelen af det hele Beløb, der fra alle Landets Sparekasser indstaaer i Statskassen, nemlig 835,900 Rbd. Man vilde desuden ogsaa derved forebygge, at Statskassen løb den store Risiko, som er forbunden dermed, og de Ulemper, som man siger, det er for Statskassen at have disse Midler indstaaende. Jeg maa dog her i Forbigaaende bemærke, at jeg ikke fuldstændigt kan indsee, hvori disse store Ulemper for Statskassen bestaae; jeg kan vel forstaae, at man siger, at slige Capitaler med kort Varsel kunne opsiges og deslige, og at Saadant under enkelte Forhold kan være mindre heldigt; men det forekommer mig dog, at, saalænge Staten svarer en saa høj Rente af en Deel af sin Gjæld, som 5 pCt., kan det i pecuniær Henseende dog ikke være noget Tab for den at have Midler indstaaende, hvorfra den kun svarer 3 pCt. For at komme tilbage til det, jeg egentlig vilde sige: Udvalget har haft Betænkelse ved at fremkomme med et Forslag i den antydede Retning, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. Idet jeg saaledes paa den ene Side til en vis Grad antager, at det er uheldigt for Statskassen, eller rettere, et Onde i statsøconomisk Henseende, at der er et saa stort Beløb indstaaende af Spa-